

Την εξαιρετη κ. Ελένη Τσαμαδου την "πρωτογνώρισα" συγγραφικά μέσα από το συναρπαστικό ιστορικό της μυθιστόρημα «Η Εταίρα Του Μεγάλου Αλεξάνδρου», ένα βιβλίο που διάβασα με τεράστιο ενδιαφέρον καθώς είμαι λάτρης του ιστορικού μυθιστορήματος, ακόμη περισσότερο δε όταν το βιβλίο έχει να κάνει με μια τέτοια ασυνήθιστη "οπτική" του μεγάλου Μακεδόνα στρατηλάτη! Αυτό ήταν και το έναυσμα για να αναζητήσω τα υπόλοιπα βιβλία της συγγραφέως, από τα οποία έχω έως τώρα προλάβει να διαβάσω μόνο το υπέροχο «Ο Χορός Των Μυστικών», ένα βιβλίο σε εντελώς διαφορετικό ύφος από την «Εταίρα» αλλά εξίσου μοναδικό και αλησμόνητο.

Η γνώμη μου όμως για την κ. Τσαμαδου έχει αποκρυσταλλωθεί ευθύς εξαρχής, καθώς την θεωρώ μία από τις πιο ποιοτικές σύγχρονες συγγραφείς, η οποία σε κάθε μυθιστόρημά της καταπιάνεται και με ένα διαφορετικό θέμα, δείχνοντας ιδιαίτερη προτίμηση στον συγκερασμό μυθολογίας και Ιστορίας, από τα πιο δύσκολα συγγραφικά επιχειρήματα, ομολογουμένως. Και στα δύο από τα έξι μυθιστορήματα της συγγραφέως που έχω διαβάσει έως τώρα, έχω διακρίνει την ολοζώντανη και ποιοτική γραφή της, την ικανότητα πιστής απεικόνισης της κάθε εποχής στην οποία αυτά διαδραματίζονται και την χαρισματική σκιαγράφηση κάθε χαρακτήρα από τους ήρωές της.

Την ευχαριστώ, λοιπόν, ολόψυχα για τον χρόνο που διέθεσε απαντώντας στο ερωτηματολόγιό μου για τους «Φίλους Της Λογοτεχνίας», της εύχομαι καλή επιτυχία σε όλα της τα βιβλία και ιδιαιτέρως στο νέο ιστορικό της μυθιστόρημα του οποίου την έκδοση περιμένουμε με ανυπομονησία και η νέα χρονιά να είναι γεμάτη από υγεία, ευτυχία και πολλή δημιουργικότητα! Με τις καλύτερες και θερμότερες ευχές μου προς όλους σας για το 2016, σας προσκαλώ να διαβάσετε την πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη της κ. Ελένης Τσαμαδου για να την γνωρίσετε λίγο καλύτερα!

Κλειώ Ι. Τσαλαπάτη

1) Αγαπητή κ. Τσαμαδου, μας έχετε ήδη χαρίσει έξι εξαιρετικά μυθιστορήματα με διαφορετική θεματολογία το καθένα. Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Ήμουν τυχερή. Μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον όπου η λογοτεχνία ήταν στοιχείο της καθημερινότητας. Ο πατέρας μου ήταν καταξιωμένος λογοτέχνης ήταν φυσικό λοιπόν να θεωρώ ότι η ενασχόληση με τη λογοτεχνία είναι κάτι αυτονόητο. Έτσι σχεδόν μόλις έμαθα να γράφω σκάρωσα και το πρώτο έργο μου..

Παράλληλα διάβαζα πολύ, πάρα πολύ.. οτιδήποτε έπεφτε στα χέρια μου, από σοβαρή λογοτεχνία, Μυριβήλη, Βενέζη, Παπαδιαμάντη, Ο' Νειλ... μέχρι επιφυλλίδες εφημερίδων και ρομαντικά αναγνώσματα του «Θησαυρού» ή του «Ρομάντσου», οι σελίδες των οποίων χρησίμευαν τότε ως περιτύλιγμα διαφόρων ειδών μπακαλικής..

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και πόσο δύσκολο είναι να συγκεντρώσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας;

Είναι δύσκολο να σας απαντήσω. Άλλοτε ένα γεγονός, ένα διάβασμα, ένας ήχος, μια μυρωδιά ακόμη, αλλά και μια τυχαία συζήτηση στο μετρό ή σε ένα λεωφορείο μπορεί να πυροδοτήσουν αυτό που ονομάζουμε έμπνευση. Γενικά όμως, όλα αυτά δεν είναι παρά η αφορμή για να έρθουν στην επιφάνεια ξεχασμένες εικόνες και βιώματα που τελικά μετουσιώνονται σε μυθοπλασία. Το να συγκεντρώσω τις απαραίτητες πληροφορίες για το ιστορικό πλαίσιο των βιβλίων μπορεί να μην είναι τόσο δύσκολο όσο είναι χρονοβόρο. Εκείνο, όμως, που είναι πραγματικά δύσκολο είναι να ενταχθούν οι πληροφορίες και τα ιστορικά γεγονότα στον μύθο, χωρίς παρεμβάσεις και αλλοιώσεις.

3) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες τις οποίες τυχόν περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας; Θεωρείτε πως είναι απαραίτητο κάτι τέτοιο, αλλά και μόνο, για την "διεύρυνση των οριζόντων" του;

Θα έλεγα πως είναι επιθυμητό. Δεν όμως πάντα εφικτό. Ιδίως για ένα ιστορικό μυθιστόρημα που συνήθως αναφέρεται σε τόπους και χρόνους απώτερους. Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις έχουν αλλοιώσει τα χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος χώρου. Το κενό καλείται να καλύψει η φαντασία, επικουρούμενη όμως από πολύ διάβασμα, κατά προτίμηση πηγών όσο γίνεται πιο κοντινών στο χρόνο που ενδιαφέρει.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ σε βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Πόσο εύκολο, ή επώδυνο ήταν αυτό και πόσο εφικτή ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά;

Νομίζω πως όλοι οι συγγραφείς, είτε ηθελημένα είτε και ασυνείδητα, καταθέτουν κάτι από τη ζωή και τα βιώματά τους στα έργα τους. Για θέματα προσωπικά δεν πιστεύω πως υπάρχει αντικειμενική προσέγγιση, καθέννας φωτίζει τα γεγονότα που τον αφορούν με διαφορετικό τρόπο.

5) Στα βιβλία σας έχετε καταπιαστεί με ποικίλα θέματα κοινωνικού, ιστορικού, και αισθηματικού περιεχομένου. Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο;

Το ταλέντο είναι το στοιχείο που κάνει ένα γραπτό να ξεχωρίζει, είναι η βάση, η απαραίτητη και αναγκαία προϋπόθεση για να αρχίσει κάποιος να γράφει. Το ταλέντο όμως μόνο του δεν αρκεί. Χρειάζεται επί πλέον, κατά τη γνώμη μου, να έχει ο συγγραφέας, εκτός από το ταλέντο ένα ικανό οπλοστάσιο λογοτεχνικής παιδείας. Δεν είναι απαραίτητο να έχει επιστημονικές γνώσεις. Δόξα τω Θεώ, υπήρξαν και υπάρχουν πολλοί συγγραφείς που δεν είχαν επιστημονική κατάρτιση, υπήρξαν όμως και άλλοι που διέθεταν αλλά τα έργα τους δε συγκινούν, γιατί λείπει αυτό το κάτι που ονομάζουμε ταλέντο.

6) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Η έμπνευση είναι κάτι απρόβλεπτο και ρευστό. Συνεπώς δεν υπάρχει καθορισμένη ώρα, ούτε τόπος, ούτε διάθεση που να την προκαλεί.

7) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα τη γνώμη κάποιου οικείου σας προσώπου του οποίου την κρίση εμπιστεύεστε;

Εξαρτάται. Παλιότερα αρκούμουν στη γνώμη ενός συγκεκριμένου προσώπου. Σήμερα οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Γενικά όμως πιστεύω πως η γνώμη των άλλων είναι δίκαιο μαχαίρι. Μπορεί να σε βοηθήσει, αλλά και μπορεί να σε αποθαρρύνει. Μου έχουν συμβεί και τα δύο.

8) Από τα έξι μυθιστορήματά σας υπάρχει κάποιο το οποίο ξεχωρίζετε, στο οποίο ίσως έχετε μεγαλύτερη αδυναμία και γιατί; Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για το καθένα και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" του καθενός;

Κάποτε μια μητέρα όταν τη ρώτησαν ποιο από τα παιδιά της αγαπούσε περισσότερο απάντησε, «όταν ήταν μικρά, το μικρότερο, όταν ήταν άρρωστα, εκείνο που ήταν πιο πολύ, όταν έλειπαν, όποιο ήταν πιο μακριά». Καμία μητέρα δε θα σας πει ποιο παιδί της αγαπάει περισσότερο. Έτσι και εγώ δεν μπορώ να σας πω ποιο ξεχωρίζω. Κάθε βιβλίο μου είναι ένα κομμάτι του εαυτού μου. Τώρα, αν θέλετε να σας πω τη μικρή ιστορία πίσω από καθένα, θα σας έλεγα πως εκείνο που με απασχόλησε περισσότερο και που στην πορεία άλλαξε πολλές φορές μορφή μέχρι να καταλήξει στην τελική είναι «Η Εταίρα Του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Είχε πολλές δυσκολίες ιδίως γιατί έπρεπε μέσα από ένα μεγάλο αριθμό πηγών να διαλέξω αυτές που θα φώτιζαν μια άλλη σχεδόν άγνωστη πλευρά του Αλέξανδρου, αλλά και να εντάξω στα γνωστά ιστορικά γεγονότα την πλοκή του μύθου. Εκείνο πάλι που βγήκε σχετικά εύκολα ήταν, το πιο βιωματικό, «Ο Χορός Των Μυστικών», Στο τελευταίο «Υστερόγραφο Ζωής» η έμπνευση μου ήρθε μετά μια τυχαία συζήτηση που είχα με δύο συγγενείς μου. Η ιδέα για το «Οι Θεοί Πέθαναν Στη Ρώμη» γεννήθηκε ύστερα από μια επίσκεψη στην αρχαία Μεσσήνη, είχα όμως αρκετές δυσκολίες όσον αφορά τον ιστορικό περίγυρο γιατί δεν υπάρχουν πολλές πρωτογενείς πηγές για την εποχή που αναφέρεται. Ο

«Επισκέπτης Του Ονείρου» είναι αυτό που λέει ο τίτλος του. Όσο για το «Της Ζωής Και Της Αγάπης» και αυτό απηχεί κάποιες αναμνήσεις και βιώματα δικά μου και άλλων.

9) Η συγγραφέας Ελένη Τσαμαδού βρίσκει το χρόνο να διαβάζει και για δική της ευχαρίστηση και όχι μόνο για έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο της; Εφόσον συμβαίνει αυτό, ποιό είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστρια και γιατί;

Ποτέ δεν έπαυα να διαβάζω. Εξακολουθώ να είμαι αυτό που λένε "βιβλιοβουλμική". Διαβάζω τα πάντα, όχι μόνον αυτά που μου χρειάζονται όταν κάνω έρευνα. Η προτίμησή μου όμως παραμένει η Ιστορία. Η μεγάλη Ιστορία και η μικρή. Πιστεύω πως η μικρή Ιστορία συμπληρώνει τη μεγάλη δίνοντάς μας μια πληρέστερη εικόνα των γεγονότων και των ανθρώπων που έζησαν κάποτε και πέρασαν στα μεγάλα κεφάλαια της ιστορίας ή έμειναν μια υποσημείωση κάπου ξεχασμένη. Ιδιαίτερα αυτές οι περιπτώσεις με συγκινούν, γι' αυτό και έγραφα για την Παγκάστη, την εταίρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, μια γυναίκα στο περιθώριο, στη σκιά του στρατηλάτη. Μέσα από τα δικά της μάτια προσπάθησα να δώσω μια πλευρά του χαρακτήρα του, γιατί όπως και ο Πλούταρχος λέει, τα μικρά γεγονότα είναι που μας φανερώνουν τον χαρακτήρα κάποιου περισσότερο από περιγραφές μαχών και ανδραγαθημάτων.

10) Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους ομότεχνούς σας, έλληνες ή ξένους, σύγχρονους ή κλασσικούς, στο δικό σας τρόπο γραφής, ύφους ή θεματολογίας;

Αγαπώ, όπως σας είπα, ιδιαίτερα την Ιστορία. Με αυτή την έννοια διαβάζω και έχω επηρεαστεί, το ομολογώ, από ορισμένους συγγραφείς «ιστορικών μυθιστορημάτων» όπως είναι ο Μίκα Βαλτάρι. Έχω λατρέψει όλα τα βιβλία του. Έχω επίσης αγαπήσει τη Μαργκερίτ Γιουρσενάρ, τον Πάστερνακ, τον Άγγελο Βλάχο, τον Άγγελο Τερζάκη, τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο και από τους σύγχρονους συγγραφείς «ιστορικών μυθιστορημάτων» ξεχωρίζω τον Θοδωρή Καλλιφατίδη, την Αμαλία Μεγαπάνου, τη Νοέλ Μπάξερ και την Ισμήνη Καπάνταη. Όλοι, με ξεχωριστό τρόπο, φωτίζουν και από ένα κομμάτι μιας περιόδου της Ιστορίας. Μου αρέσει επίσης ο R. Harris και ο Γιόζεφ Ρότ. Ακόμη, στα βιβλία που με έχουν κατά κάποιο τρόπο επηρεάσει, θα μπορούσα να περιλάβω την «Ντεζιρέ» της Άν Μαρί Σελίνκο και το «Το Όσα Παίρνει Ο Άνεμος». Και φυσικά λατρεύω το «Πόλεμος και Ειρήνη» του Τολστόι. Αυτό το βιβλίο με έχει συγκλονίσει, θα ήθελα να το είχα γράψει εγώ. Είναι τόσα τα βιβλία που αγαπώ που δεν μπορώ να σας τα αναφέρω όλα. Το φάσμα των προτιμήσεων μου είναι ευρύ και χωράει σχεδόν τα πάντα. Θα ήθελα όμως να σας πω πως, ενώ αγαπώ την Ιστορία και διαβάζω ιστορικά μυθιστορήματα, είμαι αυστηρή σε ορισμένα βιβλία που χαρακτηρίζονται ιστορικά αλλά οι συγγραφείς αυθαιρετούν και πολλές φορές κακοποιούν την Ιστορία. Δεν είμαι της γνώμης ότι ο συγγραφέας είναι ελεύθερος να αποδώσει την Ιστορία όπως αυτός θέλει. Να την "τεντώσει", ή να την "κόψει" στα μέτρα του. Η Ιστορία δεν είναι κάτι πάνω στο οποίο μπορούμε να παίζουμε. Γι' αυτό και σας είπα πως ένα από τα πιο δύσκολα σημεία όταν γράφω ιστορικό μυθιστόρημα είναι να εντάξω τον μύθο στα ιστορικά δεδομένα.

11) Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει και το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε να έχετε συγγράψει εσείς;

Νομίζω πως η μακροσκελής απάντησή μου στο προηγούμενο ερώτημα καλύπτει και αυτό.

12) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφείλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "κεντρίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι καθαρά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιό είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Η λέξη «ψυχαγωγία» έχει χάσει την αρχική σημασία της και σήμερα θεωρούμε ψυχαγωγικό ό,τι μας ευχαριστεί, ή μας διασκεδάζει και όχι ό,τι "άγει" την ψυχή, όπως αρχικά σήμαινε η λέξη. Με αυτή την έννοια δεν πιστεύω πως πρέπει σκοπός ενός βιβλίου να είναι απλώς να περάσει ο αναγνώστης ευχάριστα διαβάζοντάς το. Ένα βιβλίο πρέπει να είναι ένα παράθυρο που ανοίγει σε ένα τοπίο γνωστό ή άγνωστο που έχει όμως κάτι να δώσει, κάτι να πει. Φυσικά, δε σημαίνει αυτό πως ένα βιβλίο πρέπει να είναι μόνο "ψυχωφέλιμο" ή "ηθικοπλαστικό", κάθε άλλο. Μπορεί όμως να περνάει μηνύματα, κάποιες φορές αδιόρατα, και να βάζει προβληματισμούς. Θέλω να πιστεύω ότι τα δικά μου βιβλία ανήκουν στην τελευταία κατηγορία. Η θέση της γυναίκας στις διάφορες περιόδους της ιστορίας και σε διαφορετικούς κοινωνικούς περιγύρους και οι ανθρώπινες σχέσεις στην πολυπλοκότητα που παρουσιάζουν, είναι κάποια από τα θέματα που με έχουν απασχολήσει.

13) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να πειραματίζεται θεματολογικά, ρισκάροντας το υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Αν η έμπνευσή του τον οδηγεί, γιατί όχι. Ο Βαλτάρι για παράδειγμα έγραφε εκτός από ιστορικά μυθιστορήματα και πολύ ωραία αστυνομικά και μικρά διηγήματα. Ο Πάστερνακ έγραφε και ποίηση, ο Κανελλόπουλος εκτός από πολιτικούς λόγους έγραφε και σοβαρές μελέτες και δοκίμια. Πιστεύω πως ο συγγραφέας πρέπει να ακολουθεί πρωτίστως την έμπνευσή του και όχι τις τάσεις της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό είναι ελεύθερος να πειραματίζεται, αν το επιθυμεί, και να χρησιμοποιεί διαφορετικό είδος γραφής. Η αλήθεια, όμως, είναι πως όποιο είδος γραφής και αν ακολουθεί ο συγγραφέας στη βάση παραμένει ο ίδιος και ο έμπειρος αναγνώστης μπορεί να διακρίνει μέσα από τις διαφορετικές μορφές γραφής τον συγγραφέα.

14) Είχατε κάποιους "ενδοιασμούς" όταν αποφασίσατε να δώσετε το πρώτο σας βιβλίο προς έκδοση; Αγωνιούσατε ως προς την αποδοχή που θα τύχαινε από το αναγνωστικό κοινό; Το ιστορικό υπόβαθρο και οι κοινωνικές – αισθηματικές

σχέσεις που δεσπάζουν στα περισσότερα βιβλία σας, πιστεύετε πως παίζουν το δικό τους ρόλο στην αποδοχή αυτή;

Βεβαίως και είχα ενδοιασμούς, όχι για την αποδοχή που θα είχε, όσο γιατί όταν αποφασίζεις να εκδώσεις ένα βιβλίο είναι σα να γυμνώνεις την ψυχή σου σε αγνώστους. Αυτός είναι ίσως και ένας από τους λόγους που άργησα να εμφανιστώ στα γράμματα. Δεν είμαι σε θέση να πω ποιός παράγοντας επηρεάζει την αποδοχή ή όχι ενός βιβλίου. Ως γνωστόν το αναγνωστικό κοινό απαρτίζεται από ανθρώπους με διαφορετικές καταβολές και ενδιαφέροντα.

15) Θεωρείτε πως η πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για ένα συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας;

Τα πάντα μπορούν να αποτελέσουν πηγή έμπνευσης, πόσο μάλλον οι συνθήκες της ζωής μας που άλλαξαν λόγω της κρίσης.

16) Η ιδιότητά σας ως νομικός κατά πόσο σας επηρεάζει στην αντίστοιχη συγγραφική σας ιδιότητα; Έχει ποτέ κάποια υπόθεση αποτελέσει πηγή έμπνευσης για κάποιον από τους ήρωες των βιβλίων σας;

Στο μόνο που θα μπορούσα να πω ότι με έχει επηρεάσει η προηγούμενη ενασχόλησή μου με τη νομική είναι η ανάγκη που νιώθω ό,τι γράφω να μπορεί να τεκμηριωθεί με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής. Κατά τ' άλλα, όχι, δεν με έχουν απασχολήσει θέματα με τα οποία έχω ασχοληθεί στο παρελθόν με την ιδιότητά μου ως νομικού.

17) Εσείς, με την έως τώρα πείρα σας στον χώρο της συγγραφής, τί θα συμβουλευάτε όλους τους νέους, επίδοξους συγγραφείς, οι οποίοι ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και ιδιαίτερα εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Να διαβάζουν πολύ λογοτεχνία και να γράφουν και να μη φοβούνται να σκίζουν και να ξαναγράφουν ό,τι γράφουν. Η γραφή είναι συνεχής άσκηση. Και ακόμη, να μην αποθαρρύνονται αν απορρίπτονται τα έργα τους. Να δέχονται την κριτική και να συνεχίζουν την προσπάθεια.

18) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα σας τα βιβλία αλλά, ειδικότερα, στο πιο πρόσφατο εξαιρετικό μυθιστόρημά σας, το «Υστερόγραφο Ζωής» και να σας ρωτήσω για τα άμεσα συγγραφικά σας σχέδια. Τι να περιμένουμε από εσάς στο μέλλον;

Εγώ σας ευχαριστώ κυρία Τσαλαπάτη. Αυτόν τον καιρό τελειώνω ένα ιστορικό μυθιστόρημα που αναφέρεται, εκτός άλλων, στο τέλος της Φραγκοκρατίας στην Πελοπόννησο και στην Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως.

Εύχομαι σε σας και τους αναγνώστες, Καλές Γιορτές και ο Καινούργιος Χρόνος αν δεν είναι καλύτερος, τουλάχιστον, να μην είναι χειρότερος από αυτόν που μας αφήνει.

Βιογραφία Ελένης Τσαμαδού:

Η **Ελένη Κ. Τσαμαδού** σπούδασε νομικά στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, καθώς και International Legal Studies στο American University, Washington College of Law. Σταδιοδρόμησε ως δικηγόρος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το 1966 μέχρι το 2000, οπότε αποχώρησε με τον ανώτατο βαθμό ιεραρχίας. Ασχολήθηκε κυρίως με θέματα Διεθνών Συναλλαγών και Ιδιωτικοποιήσεων. Τα έτη 2000-2004 εργάστηκε ως ειδική σύμβουλος σε νομικά θέματα των Υπουργών Ανάπτυξης, και Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι παντρεμένη και έχει δύο κόρες. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της **«Οι Θεοί Πέθαναν Στη Ρώμη»** (2006), το οποίο έχει μεταφραστεί στα γερμανικά με τον τίτλο **«Ein Konigreich Fur Ein Grab»**, **«Η Εταίρα Του Μεγάλου Αλεξάνδρου»** (2007), **«Ο Χορός Των Μυστικών»** (2008), **«Της Ζωής Και Της Αγάπης»** (2009), **«Ο Επισκέπτης Του Ονείρου»** (2010) και **«Υστερόγραφο Ζωής»** (2013).

Βιβλιογραφία Ελένης Τσαμαδού:

«ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΖΩΗΣ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός (2013)

Σελίδες: 528

Τιμή: 12,39 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Στον απόηχο των γεγονότων της πρόσφατης Ιστορίας, στην προπολεμική και μεταπολεμική Θεσσαλονίκη, στην Αμερική των «παιδιών των λουλουδιών», στο Μόναχο του Μαύρου Σεπτέμβρη και την Αθήνα του Πολυτεχνείου και του σήμερα ξετυλίγονται και συνυφαίνονται δύο παράλληλες ιστορίες, της Ραχήλ και του Γιάννη.

Η Ραχήλ, μια από τις κόρες του Ισραήλ, κλήθηκε σε κρίσιμες στιγμές της Ιστορίας να πάρει αποφάσεις που καθόρισαν όχι μόνο τη δική της πορεία, αλλά και τη ζωή του γιου που έχασε.

Ο Γιάννης είναι αυτός που θα πρέπει να κρίνει τις αποφάσεις της μητέρας του, της Ραχήλ, και να σκεφτεί αν θα τη συγχωρήσει για όσα του στερήσει, καθώς ταυτόχρονα προσπαθεί να συμφιλιωθεί με τις δικές του μνήμες και ενοχές που τον στοιχειώνουν.

Ένα μυθιστόρημα για ένα μεγάλο έρωτα και μια προδοσία, που διατρέχει την πιο σκοτεινή και απάνθρωπη περίοδο του 20ού αιώνα και μας θυμίζει πως οι άνθρωποι μπορεί να μη λησμονούν αλλά μπορούν και πρέπει να συγχωρούν πριν να είναι αργά.»

«Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός (2010)

Σελίδες: 448

Τιμή: 14,94 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Στην Πάτρα του μεσοπολέμου, σε μια κοινωνία περιχαρακωμένη στα μικρά προβλήματα της, η απρόσμενη άφιξη ενός νεαρού ξένου ταραξίζει τη ζωή τριών γυναικών: μιας Πατρινής αρχόντισσας, μιας καταπιεσμένης από την επαρχιώτικη νοοτροπία Ευρωπαϊάς που νοσταλγεί την πατρίδα της, την Τεργέστη, και μιας πληθωρικής Σμυρνιαάς. Και οι τρεις έχουν κάτι να κρύψουν. Ο ξένος ενεργεί ως καταλύτης στη ζωή τους. Καθεμιά τους βλέπει στο πρόσωπό του να ζωντανεύει ένα ξεχασμένο όνειρο. Σε ποιο βαθμό θα επιτρέψουν στο απωθημένο παρελθόν να καθορίσει το μέλλον τους; Σε μια περίοδο πολιτικοκοινωνικών ανατροπών και οικονομικής κρίσης, ένας φλογερός έρωτας και μια περίεργη δολοφονία ενός σημαντικού προσώπου έρχονται να αναστατώσουν τη μικρή κοινωνία και να φέρουν στο φως την αλήθεια. Ποιος είναι ο ξένος; Είναι αυτός που λέει; Κρύβει σκοτεινά, αφανέρωτα μυστικά; Ποια είναι αυτά; Και η δολοφονία;»

«ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

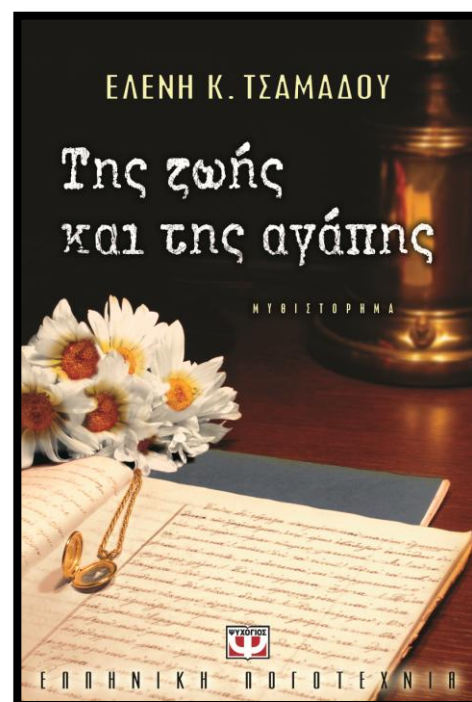
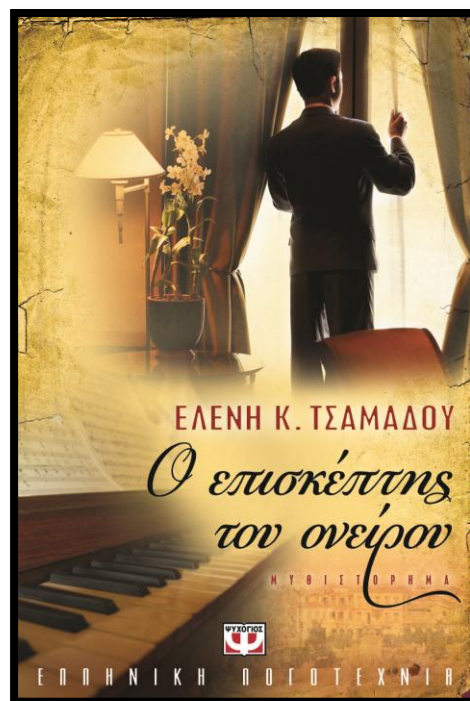
Εκδόσεις: Ψυχογιός (2009)

Σελίδες: 520

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«"Θα ήθελα να μπορούσα να τον αγκαλιάσω εκεί στη μέση του δρόμου, να τον φιλήσω στο στόμα για να τον κάνω να πάψει να λέει λόγια πικρά. Θα ήθελα να βαδίζαμε χέρι χέρι, να έλαμπε ο ήλιος και να μην υπήρχε ο πόλεμος και η μυρωδιά του αίματος και των

αντισηπτικών που έχουν ποτίσει την ύπαρξή μου. Όμως μια νοσοκόμα με στολή δεν μπορεί να κρατά από το χέρι έναν αξιωματικό, εκτός και είναι τραυματίας ή τυφλός και πρέπει να τον οδηγήσει. Του άγγιξα φευγαλέα το χέρι - τόσο μόνο μπορούσα, τόσο μόνο μου επιτρεπόταν." Η απροσδόκητη και αινιγματική "κληρονομιά" ενός δύστροπου γέρου φέρνει σε επαφή δύο αγνώστους, ένα μεγαλοδικηγόρο και μια δημοσιογράφο. Προσπαθώντας να λύσουν το γρίφο, ο δικηγόρος και η γυναίκα έχουν την αίσθηση ότι ψηλαφούν το σκοτάδι. Αλήθειες που αγνοούν και πληγώνουν: μια χαμένη αγάπη, μια προδοσία, πάθη που κατατρώνε και τυφλώνουν. Παλιές αμαρτίες και καινούργιες επιθυμίες ζωντανεύουν με τρόπο μαγευτικό και φέρνουν στο προσκήνιο μια ολόκληρη εποχή.»

«Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός (2008)

Σελίδες: 528

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Τη συμβουλή της μάνας της Μεσημέρι κάτω από συκιά μην κοιμηθείς, έρχονται τα ξωτικά και σου παίρνουν τη λαλιά, δεν την άκουσε η Ανέζω... Κάτω από τη συκιά κοιμήθηκε στη λάβρα του μεσημεριού. Σαν ήρθε όμως το ξωτικό δεν της πήρε τη μιλιά? το κορμί και την καρδιά της ζήτησε και πήρε, σφραγίζοντας έτσι τη μοίρα της και τη μοίρα των επόμενων γενιών. Ανέζω, Σοφούλα, Τζούλη, Γιώργης, Μένης, Κωστής, Τάσης· γυναίκες και άντρες σε διαφορετικές εποχές, σε διαφορετικές κοινωνίες. Έρωτες χωρίς μέλλον και χαμένα όνειρα, προδοσίες και μίση, πλέκουν τον ιστό της ζωής τους. Με φόντο την ελληνική επαρχία στα τέλη του 19ου αιώνα, την Αμερική των πρώτων μεταναστών, την Αθήνα του Μεσοπολέμου και την Ελλάδα της Κατοχής, ξετυλίγεται μια συγκλονιστική ιστορία!»

«Η ΕΤΑΙΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός (2007)

Σελίδες: 392

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Χειμώνας 335 π.χ. Στο θρόνο της Μακεδονίας ένας νέος είκοσι ενός χρόνων. Το όνομά του, Αλέξανδρος. Ηγεμόνας όλων των Ελλήνων, πλην Λακεδαιμονίων.

Παραμονές της εκστρατείας στην Ασία, όλα είναι έτοιμα για το ξεκίνημα του νέου κόσμου. Η μητέρα του βασιλιά θέλει να μνηθεί ο γιος της στα μυστήρια της Αφροδίτης. Μια εταίρα θα μισθωθεί για το έργο αυτό.

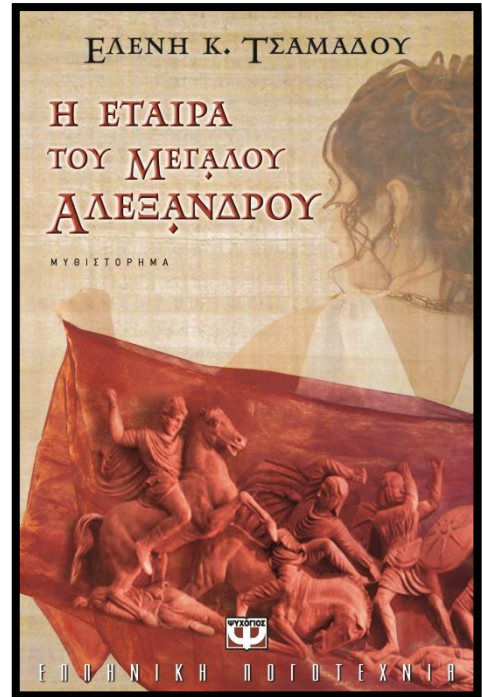
Όλα τα έχει προνοήσει η βασίλισσα, εκτός από τον Μεγάλο Απρόβλεπτο. Τον Έρωτα. Αυτόν που έρχεται ακάλεστος και, λυτρωτής και τύραννος μαζί, ορίζει από εδώ και πέρα τη ζωή δύο ανθρώπων. Της εταίρας και ενός ζωγράφου. Όσο για το βασιλιά, ποιος ξέρει τι ρόλο παίζει ο έρωτας δίπλα στον μεγάλο Πόθο που τον κατέχει; Είναι ο έρωτας κινητήρια δύναμη ή αυτός που του θυμίζει τη θνητή του φύση; Και ποιος ξέρει να πει πόσο κρατάει ο έρωτας;

Όσο η φλόγα στο λυχνάρι. Μια αιωνιότητα.

Στο λυχνάρι όσο έχει λάδι, στην καρδιά, όσο υπάρχει μνήμη.

Αυτή είναι η ιστορία ενός Βασιλιά και ενός Ζωγράφου, μέσα από τα μάτια μιας γυναίκας. Είναι η ιστορία ενός έρωτα και ενός δώρου. Ενός δώρου που όπως τα νομίσματα έχει δύο όψεις, αυτή της μεγαλοψυχίας και εκείνη της εκδίκησης. Ενός δώρου που πλήγωσε και αυτόν που το έδωσε και αυτόν που το πήρε.

Μια ιστορία για έναν μεγάλο έρωτα ξεχασμένη στη σκόνη του χρόνου.»

«ΟΙ ΘΕΟΙ ΠΕΘΑΝΑΝ ΣΤΗ ΡΩΜΗ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός (2006)

Σελίδες: 448

Τιμή: 14,94 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Στην Πελοπόννησο, την Ήπειρο, τη Ρώμη και την Αυλή της Ραβέννας, στον περίγυρο των ταραγμένων χρόνων της Ύστερης Ρωμαϊκής Εποχής και των μετακινήσεων των λαών, ξετυλίγεται μια ιστορία έρωτα, σκοτεινών συνωμοσιών και δολοπλοκιών, προδοσίας και καταστροφής.

Δύο άνθρωποι με διαφορετικές καταβολές και πεπρωμένο ενώνουν τις τύχες τους. Εκείνος είναι Γότθος. Ζητά μια γη να στεριώσει το λαό του. Στα χέρια του κρατά τη ρομφαία του τιμωρού. Προορισμός του να δώσει το τελικό πλήγμα στους αρχαίους θεούς που αργοπεθαίνουν. Εκείνη, Ελληνίδα, η τελευταία μιας ηρωικής γενιάς, είναι η ιέρεια της ζωής. Προφητείες και οράματα καθορίζουν τη μοίρα τους και, μέσα από πόνο και αίμα, κατευθύνουν την πορεία της ζωής τους προς την αυγή... που χαράζει στη Δύση.

Μια ιστορία έρωτα και δράσης που ταξιδεύει τον αναγνώστη σε τόπους και χρόνους μακρινούς, φωτίζοντας με τρόπο γλαφυρό και παραστατικό μία από τις πιο συγκλονιστικές, αλλά λιγότερο γνωστές περιόδους της Ιστορίας.»